

tež, Ivan Stefanov i Miljenko Grozdanić. Nada Sirišević glasovno je nepodesna za pretešku ulogu Kraljice noći, dok bi se za tri Kraljičine dame (Kirinčić-Marić-Podošak) i Paminu Branke Beretovac moglo reći da su bile pomalo žrtve nesolidnih priprema i nenaviknutosti na mozartovski način pjevanja.

Siniša Hrestak

Uspješan nastup mladih Dubrovačkih glazbenika u Splitu

Koncert učenika Muzičke škole »Luka Sorkočević« iz Dubrovnika za obnovu splitskog kazališta

Muzička škola »Luka Sorkočević« iz Dubrovnika već godinama postiže značajne rezultate u odgoju mladih glazbenika, pa se s pravom svrstava među najbolje glazbene škole u Hrvatskoj. S vrijednostima i uspjesima te škole mogli smo se upoznati i na koncertu njezinih učenika, što je u srijedu, 10. travnja održan u Splitu, a priređen je u korist obnove splitskog kazališta.

Unešto podužem programu, te smo večeri čuli djela E. F. dall'Abacca, Th. Albinonija, V. Berdovića, M. de Falle, J. Gotovca, F. Mendelssohna, M. Miletića, N. Paganinija, B. Papandopula, G. B. Pergolesija, C. Saint-Saënsa, A. Scarlattija, A. Vivaldija i D. Zipolija u izvođenju flautista *Snežane Čebo, Jaka Kakarigija, Marije Padovan, Zorana Prorčića, Biserke Radović, Nade Sarić i Adnana Zubčevića*; klarinetista *Eduarda Marčića*; guslača *Lovrenca Jakičevića*; čelistkinje *Ane Zanini*; gitarista *Ante Skaramuce*; glasovirača *Vesne Cicović*; *Frane Krasovca, Radovana Stanića i Irene Sulić*; pjevačice *Miljenke Galasse i Elizabete Radović*, te školskog orkestra.

Dok su u prvom dijelu koncerta, nešto manje uspješnom, odnosno ne toliko privlačnom, prevladavale solističke točke, od kojih su najistaknutije bile one, u kojima su nastupili *Frane Krasovac i Lovrenco Jakičević*, u drugom dijelu školski orkestar, pod sigurnim vodstvom dirigenta *prof. Giorgija Cavalierija*, ostvario je nekoliko vrlo finih i impresivnih izvedaba skladbe dall'Abacca, Albinonija, Pergolesija, Scarlattija, Vivaldija i Zipolija, prikazavši pritom dobru uigranost i smisao za disciplinirano skupno muziciranje.

Demonstrirajući splitskim nastupom i rad svojih profesora — *I. Brangjolice, S. Brčića, P. Cavalierija, A. Drazilu, Ž. Grega, R. Jordanović, M. Padovan i S. Veselinovića* — koji su nesumnjivo zaslužni za uspjehe, što ih ta škola stalno postiže, mladi dubrovački glazbenici ujedno su pokazali da se među njima kriju i budući umjetnici, koji će u glazbenom životu njihova grada (a i ne samo u njemu) zauzeti istaknuto mjesto.

Posebno treba naglasiti da je koncert dubrovačkih glazbenika priređen u organizaciji splitske Muzičke škole »Josip Hatze«, koja je u Dubrovniku uzvratno gostovala u svibnju ove godine. Suvišno je i napominjati koliko su ta gostovanja i suradnja potrebna i korisna. Treba samo poželjeti da takve akcije ne budu tek povremene.

Ivan Bošković

Andelko Klobučar:
»MISA ZA MJESOVITI ZBOR I ORGULJE«
Partitura: 20 ND
Dionica: 4 ND

Narudžba: HKD Sv. Ćirila i Metoda, Trg kralja Tomislava, 21, 41000 Zagreb, ili
Institut za crkvenu glazbu, Kaptol 29, 41000 Zagreb

Zagrebačka filharmonija u dvorani »V. LISINSKOG«

Pola godine u kulturnom životu jednoga grada nije mnogo. Ali, ponekad se u pola godine može dogoditi toliko toga, da to novo u izvjesnoj mjeri zasjeni zbijanja čak i nekoliko godina unazad. U Zagrebu je to »novo« ostvareno otvaranjem velike koncertne dvorane. To otvaranje razbudilo već napola uspavane glazbene duhove. Počelo se o glazbi više govoriti, pisati, zvati ljude »poslušajte to i to« ili »gostovat će taj i taj« i slično. Sjećamo se poluprazne dvorane »Istra« sa tristo, četiristo posjetilaca, a često i manje, u kojoj smo se mnogo put pomalo s tugom pitali: a gdje je publika? Stoga danas radosno promatramo onih tisuću petsto, pa i skoro dvije tisuće ljudi čiji žamor ispunja hodnike nove dvorane u vrijeme pauze ili prilikom izvedbe sjede u udobnim neškriptavim stolicama i pažljivo prate neko djelo. Čak i polupuna (ili ako hoćete poluprazna) nova koncertna dvorana okuplja daleko veći broj slušalaca, te na tom planu možemo ustanoviti ogroman napredak.

Također možemo ustanoviti da se i broj glazbenih priredaba u Zagrebu naglo povećao. Vrlo često se događa da su u nekom danu organizirana čak tri, pa i četiri koncerta u raznim dijelovima grada. Ta činjenica onemogućava sistematsko praćenje svih nastupa, ali raduje svakog ljubitelja glazbene umjetnosti. Zato će se i autor ovog članka osvrnuti samo na neke zanimljive događaje iz glazbenog života, bez pretenzije da izbor tih zbijanja smatra najboljim i jedinim.

Po svemu sudeći izgleda da je u spomenutom razdoblju najveći uspjeh ostvarila Zagrebačka filharmonija. Ulazeći u novu koncertnu dvoranu, ova institucija pobrinula se da za ovu polusezonu na sve koncerte stavi dovoljno atraktivna djela i pozove mnoge međunarodno priznate umjetnike koji će privući slušatelje, čak i one koji do sada nisu redovno išli na glazbene priredbe. Rezultat nije izostao. Skoro sva mjesta u novoj dvorani bila su rasprodana već u pretplati, te se za neke koncerte ulaznice nisu ni našle u slobodnoj prodaji. Zato upravi Filharmonije treba izreći najveća priznanja, jer je našla put i način da osigura publiku, ali i da očekivanja publike u potpunosti ostvari.

Na programu prvih koncerata (20. i 21. siječnja) našle su se *I i IX simfonija Ludwiga van Beethovena*. Pod vodstvom maestra *Lovre Matačića* ostvarena je izvrsna izvedba, a interes za ta djela bio je toliki, da se s pravom mogla očekivati još jedna izvedba u nekom skorom terminu. Prilično ujednačen kvartet solista (sopranistica *Božena Ruk-Fočić*, altistica *Božena Glavakova*, tenorist *Zvonimir Krnetić* i basist *Franjo Petrušanec*) dopunio izvanredne dojmove koji su se u slušaocima javili tijekom izvođenja prethodnih stavaka. Dovoljna zvučnost zbora postignuta je ujedinjavanjem zborova RTV Zagreb i HNK.

Jedva mjesec dana kasnije Filharmonija je predvidjela još jedno veliko djelo Beethovena, njegovu *Misu solemnis*. Dirigirao je *Milan Horvat*. Akademski zbor »Branko Krsmanović« iz Beograda lijepo je ostvario svoj zadatak i svježinom glasova oduševio prisutne, iako se osjećalo da bi s još dvadesetak pjevača više zvukovni dojam bio u ovoj dvorani daleko povoljniji. Kvartet solista: izvanredna sopranistica *Ljiljana Molnar-Talajić*, zatim mezzosopranistica *Biserka Cvejić*, tenorist *Mitja Gregorač* i te večeri odličan basist *Franjo Petrušanec* također je svoje dionice izvodio na zamjernoj umjetničkoj visini. Dikcija zbora bila je dobra, a pjevanje pojedinih muzičkih fraza vrlo muzikalno. Kao jednu posebnost ovog koncerta treba spomenuti da je odlomak »Et vitam venturi« koji se inače izvodi punim glasom, snažno i forte, ovaj put započeo tiho i suzdržljivo i tek kasnije se postepeno stiglo do kulminacije pune zanosa. Takva interpretacija čini mi se daleko logičnija od one prethodno spomenute.